

Mgr. Michal Holan
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
ATTORNEYS AT LAW

Veřejný ochránce práv
Vážený pan
JUDr. Pavel Varvařovský
Údolní 39
602 00 Brno

Praha, 31.9.2010

Stěžovatel: Občanské sdružení DVANÁCTÝM HRÁČEM JSME MY!
IČO: 22866299
se sídlem Praha 6, Jugoslávských partyzánů 46

Zastoupený: Mgr. Michal Holan, advokát
se sídlem Praha 1, Purkyňova 1

- **stížnost na postup Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje**
- **žádost o prověření věci**
- **žádost o vydání stanoviska k věci**

Přílohy- Plná moc

- Stížnost na zákrok Policie ČR
- Oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin
- Stížnost na zákrok Policie České republiky a Oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že by spáchán trestný čin“
- Seznámení s výsledkem prošetření oznámení ze dne 30.8.2010

Purkyňova 2, Praha 1, PSČ 110 00
Tel: +420 606 387 801
Fax: +420 222 221351

Vážený pane doktore,

obracím se na Vás jako na představitele nezávislého a nestranného státního orgánu, který alespoň z morálního hlediska může zjednat nápravu v níže uvedené věci mého klienta.

I.

Dne 19.7.2010 jsem v zastoupení stěžovatele podal tři podání ve věci, ve které si Vás nyní dovoluji oslovit. Konkrétně to byla podání „Stížnost na zákrok Policie ČR“ adresovaná Inspekci Policie ČR, „Oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin“ Krajskému ředitelství policie Královehradeckého kraje a následně „Stížnost na zákrok Policie České republiky a Oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že by spáchán trestný čin“ odboru vnitřní kontroly Policejního prezidia České republiky.

Účelem těchto podání bylo 1. upozornit nadřízené a kontrolní orgány Policie ČR na to, jakým nevhodným způsobem probíhal zákrok Policie ČR pod jednotným velením dne 17.7.2007 v Hradci Králové, Riegrovo náměstí, v cca 21:00 hod, 2. iniciovat vyšetřování tohoto postupu policejního orgánu z důvodu pravděpodobného porušení platných zákonů ČR ze strany zakročujících příslušníků Policie ČR.

V odpověď na výše citovaná podání jsem obdržel dne 2.9.2010 přípis Krajského ředitelství policie Královehradeckého kraje ze dne 30.8.2010 č.j. KRPH-27958/ČJ-2010-050066-T. Znění je velice stručné a uvádí zejména, že Odbor vnitřní kontroly prověřil, zda popsáním jednáním policistů mohl být spáchán trestný čin, a že takové skutečnosti zjištěny nebyly. Jednání a zvolený postup policistů označil za jednání, které nemá ani znaky přestupku nebo porušení vnitřních předpisů Policie ČR, a proto byla věc uložena na Odboru vnitřní kontroly.

II.

Taková vágní odpověď je však zcela nedostatečná a můj mandant se s ní, pochopitelně, nemůže v žádném případě spokojit. Podle všeho došlo při inkriminovaném zákroku k porušení zákonů a základních lidských práv a svobod; Odbor vnitřní kontroly se nijak neobtěžoval ani tím, aby uvedl, jakým způsobem prověřil jednání policistů. Mému mandantovi je známo, že z tohoto zákroku existuje audiovizuální záznam Policie ČR. Byl tedy prověřen tento záznam? Byli vyslechnuti zasahující policisté, svědci (jejichž totožnost byla na místě hromadně zjišťována) a jednotliví poškození, kteří podle informací mého mandanta podali tzv. trestní oznámení sami za sebe jako fyzické osoby? Nebo byl celý problém jen smeten ze stolu s tím, že se nic nestalo, bez toho, aby se mnou zaslanými podáními vůbec kdokoliv věcně zabýval?

Tyto otázky vyvstávají při podrobnějším pohledu na věc z hlediska zákonné úpravy:

Ve vztahu k zákonu č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, lze v souvislosti s událostmi popsány v mých předchozích podáních poukázat v první řadě na ust. § 9 zákona. Tato základní povinnost nebyla při zákroku ani v nejmenším dodržena.

Podobně se zakročující policisté nikterak nadrželi znění § 11 a § 24 odst. 1 zákona. Dalším podstatným pochybením zakročujících policistů bylo užití donucovacích prostředků dle § 52 písm. a), c), p) zákona, když zcela absentovaly podmínky jejich použití dle § 53 zákona.

Ležení čelem k zemi s rukama spoutanýma za zády po dobu 45 minut je potom nepochybně újmou zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti jednání spoutaných osob, když tyto osoby se žádného protiprávního jednání vůbec nedopustily (ad odst. 5 cit. ust.), nebylo s nimi vedeno ani trestní řízení, ani správní řízení o přestupku.

K použití donucovacích prostředků nebyli policisté v tomto případě nijak oprávněni – nikdo neútočil na jejich nebo jiné osoby, nikdo nerušil veřejný pořádek, nikdo nepoškozoval majetek. Pokud k nějakému poškození majetku došlo, jednalo se o důsledek násilného nahnání občanů do dopravního prostředku, který byl značně přetížen a přeplněn, jak již bylo uvedeno – vytlačení skel tedy bylo následkem postupu Policie, nikoliv následkem volního jednání „cestujících“ (pokud by snad bylo následkem úmyslného jednání, nepochybně by se v situaci, která v přeplněných autobusech panovala, jednalo o svépomocné jednání v krajní nouzi ohrožení života a zdraví).

Zde je jistě na místě uvést, že prioritou ochrany chráněných zájmů dle právního pořádku České republiky je primárně život, zdraví, sekundárně svoboda, a až v řadě páté majetek. Pokud tedy důvodem nevybíravého zákroku Policie bylo poškození majetku v řádech několika tisíců Kč, jedná se zjevně o zcela nepřiměřený postup právě vzhledem k tomu, jaký zájem chráněný zákonem byl ohrožen, a k jakému omezení a jakým újmám na chráněných právech občanů ČR postupem policie došlo.

Pro postup dle § 63 zákona rovněž nebyly naplněny podmínky ad odst. 2 písm. a) – 1), absolutně potom chyběly pro postup dle § 65 zákona. Není rovněž známo, zda o provedených úkonech byly sepsány úřední záznamy, jak zákon ukládá.

Stejně tak je nejasné, zda došlo ke splnění povinnosti dle § 59 odst. 2 zákona ve vztahu k § 57 zákona v souladu s § 109 zákona.

Ze všeho uvedeného vyplývá, že z pohledu běžného občana bylo jednání zakročujících policistů vůči zúčastněným osobám nepřiměřené situaci, urážející, ponižující, šikanózní; z hlediska zákonné úpravy České republiky potom vadné.

III.

Přípis Krajského ředitelství policie Královehradeckého kraje ze dne 30.8.2010 se potom nijak nezabýval tím, aby, byť jen teoreticky, uvažoval možnost spáchání některého trestného činu zasahujícím policistou a tuto možnost patřičně vyvrátil. Z popisu událostí, tak jak je podaly zúčastněné osoby a nepochybně i z obrazového záznamu pořízeného Policií ČR musejí nutně existovat důvodná podezření zejména z možného spáchání trestných činů podle:

§ 171 trestního zákona, omezování osobní svobody (bez oprávnění, které by policistům propůjčil zákon, omezili osobní svobodu jednotlivců),

§ 175 trestního zákona, vydírání (policisté násilím a pod pohrůžkou násilí nutili občany, aby strpěli např. ležení na zemi obličejem k zemi se spoutanýma rukama za zády po dobu 45 minut),

§§ 272, 273 trestního zákona, obecné ohrožení (přeplnění dopravního prostředku nad rámec jeho kapacity na pokyn velícího důstojníka),

případně též dle § 329 trestního zákona, zneužití pravomoci úřední osoby.

Ve všech souvislostech nesmí být opomenuta skutečnost, že k zákroku, tak jak byl proveden, neexistoval nejmenší zákonný důvod, že na místě byli všichni cestující z obou autobusů spoutáni a přinucení setrvat cca 45 minut v leže na zemi, a to za deště. V neposlední řadě je třeba uvést, že mezi zásahem postiženými osobami byly i ženy a starší lidé.

Závěrem si dovoluji citovat ze závěrečného stanoviska VOP Sp. zn.: 2875/2005/VOP/DU ze dne 25. ledna 2006:

„...Je ovšem třeba říci, že navzdory výše uvedeným výtkám je povinností státu reagovat na porušení zákona ze strany osob přiměřeně a korektně. A právě problém toho, jak stát, potažmo Policie ČR, tuto svou povinnost naplnila, je předmětem hodnocení v tomto závěrečném stanovisku.... Použití síly státem v demokratické společnosti je ale možné pouze na základě zákona a za současného splnění zásady přiměřenosti. To znamená, že použití síly musí být úměrné škodám, které přinejmenším bezprostředně hrozí jako důsledek negativního jednání... Právě z těchto důvodů je nutné při použití síly vždy posuzovat, jestli stát vyčerpal všechny „mírnější“ prostředky, které vzhledem k situaci připadaly v úvahu předtím, než sílu použil. Ne každé narušení veřejného pořádku má tedy mít za následek použití síly ze strany policie. A dokonce i tehdy, dosáhne-li narušení veřejného pořádku takové intenzity, že hrozí závažné škody nebo že může docházet k násilí, měla by policie přistoupit k silovému řešení teprve až využije všech prostředků, které po ní lze vzhledem k situaci na místě spravedlivě požadovat, aby obnovila bezpečnost a pořádek bez použití síly. Aplikace síly je tedy až krajním prostředkem k ochraně a obnovení bezpečnosti a pořádku...“

IV.

Vážený pane doktore, jsem přesvědčen o tom, že můj mandant oprávněně pochybuje o tom, že výše uvedené události byly vůbec vyšetřovány, když se mu dostalo takové vágní odpovědi na jeho podání. Vzhledem k dosavadnímu postupu dotčených orgánů jsem na pokyn mého mandanta sepsal a podal toto podání s přesvědčením, že k omezení základních lidských práv a svobod bez přiměřeného důvodu v tomto případě nepochybně došlo, a že je zapotřebí tuto událost řádně objasnit.

Tímto si Vás dovoluji požádat o zajištění skutečného přešetření celé události. Informujte mě prosím o jeho výsledku a o Vašem stanovisku.

Děkuji a jsem s pozdravem,

Mgr. Michal Holan
advokát

Mgr. Michal HOLAN
advokát
Purkyňova 2, 110 00 Praha 1
ev. č.: ČAK 12781
IČ: 720 14 300

DOPORUČENĚ